

ТЕРЕНСКА НАСТАВА ЛАТИНСКИ ЈЕЗИК

На путу до Виминацијума...

Прођете кроз капију са натписом „Виминацијум“ и путујете... За то време покушавате да га обухватите једним погледом, али вам никако не успева. Само наслућујете његове границе, у даљини. Први утисак је несумњиво пространство, његова грандиозност.

Када „коначно“ стигнете до главне зграде и кренете у обилазак, схватите да ходате по историји! Шеткате тако у чуду и скоро на сваком кораку се питате: како је могуће да је неко тако давно, почетком нове ере, не само имао сјајну архитектонску, урбанистичку и стратешку визију, него је успео да је спроведе у дело!

Док разгледате локалитет, као да вас је неко сместио у времеплов и сваког часа очекујете да се однекуд појави стари Римљанин у препознатљивој тоги.

Овде у Виминацијуму, заправо сведочите постепеном израњању скоро два миленијума старог римског града и војног упоришта. Једини је легијски логор у Европи који се налази на ненасељеном простору.

Како је за сада ископано тек неких 3% укупног наслеђа, дајете машти на вољу шта би све још могло да се крије под овом, сада нашом земљом, и сама помисао оставља без даха! Балканска Помпеја, како му је наденут надимак, нестрпљиво чека да поново никне и открије вековима чуване тајне...

Тренутно се марљиво ради на припреми досијеа за упис области Дунавски лимес - источни део, који укључује и Виминацијум, на листу Светске баштине организације Унеско.

Како је изгледао град?

Све је заправо кренуло од војног упоришта, али се убрзо због положаја, плодне земље, руда и водених путева развило у насеље које је постало главни град провинције Горња Мезија. Широке улице које се секу под правим углом, храмови, јавна купатила, виле, арена, три линије аквадукта, тргови и градски бедеми.

Несумњиво је да су Римљани били врсни познаваоци архитектуре и грађевинарства, што доказују и пронађени шестари, лењири, вискови. А опаска једног посетиоца нам је скренула пажњу и на изглед некадашњих грађевина: „Па они су одувек имали осећај за лепо!“, алудирајући на данашње Италијане који важе за нацију са највише укуса.

Међу куриозитетима је и остатак калдрисане римске улице са ивичњаком! На једном камену се чак назире и урезани траг точкова кочија. Или нам се тако бар учинило.

Стекли смо утисак током посете да су те људске цивилизације и генерације биле напредније од наше, јер су тек усвајале знања и нису имале ову данашњу технологију и машине, које би им олакшале градњу ових чудеса.

Виминацијум је био, без сумње, изузетно важан град са својом ковницом новца и пристаништем за речну флоту. Хроничари су га описали као најлепши град Римског царства другог и трећег века, када је имао око 40.000 становника. Био је дом и паганима и хришћанима о чему сведоче гробнице осликане фрескама са паганским и хришћанским мотивима.

ТЕРЕНСКА НАСТАВА ЛАТИНСКИ ЈЕЗИК

Амфитеатар

Ондашњи Римљани и њихови императори и оснивачи градова мислили су и на забаву. Знали су да народу треба дати хлеба, али и игара. А ондашње игре јесу биле сурове - међусобне борбе гладијатора или борбе гладијатора на живот и смрт са медведима или неким другим животињама.

Приближавајући се амфитеатру, који је могао да прими до 8.000 посетилаца, и који је изнутра цео био осликан кожама дивљих животиња, учили смо реплику кочија, које су служиле за дефиле победника након извојеваног успеха у биткама или у тркама.

Амфитеатар је имао трибуналије - ложе за имућније и виђеније грађане, као данас ВИП ложе.

Најновије откриће

Најновија вест из Виминацијума, баш када је наша екипа посетила овај локалитет, јесте да је у његовој непосредној близини откривен брод дужине између 15 и 26 метара, вероватно из античког периода.

„Реч је о налазу из реда сензационалних, јединствених и невероватних, без претеривања...

Сам тип брода поседује елементе који се нису битно мењали током миленијума, тако да налаз није могуће на тај начин датовати“, рекао је доктор Миомир Кораћ који води истраживања у Виминацијуму.

Римски императори пореклом из Србије

Најелитније римске трупе у касној антици регрутоване су са ових наших простора. За војском су тако пошли трговци и занатлије те су се и градови тако развијали. Тако су Горња Мезија и Доња Панонија од средине III века за мање од двеста година од маргиналних пограничних провинција постале средиште збивања у Царству.

Од друге половине III века до средине IV века када је Римско царство било у кризи, овај простор нарочито добија на значају. Осамнаест римских императора рођених на територији данашње Србије чине петину укупног броја свих римских царева.